

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 6. Levis contentio inter Sedis Apostolicæ Nuntios, & Coloniensem Magistratum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

ra defensus, juncta opera a præfatis edictis omnibusque inde secuturis utpote a Judice incompetente attentati provocavit. Comperta hac appellatione Selliera Canonici Neptis ad Parisiense Parlamentum recurrit, quod etiam ejus appellationem tanquam ab abusu propter Capituli provocationem interpositam recepit. Ast Franciæ Rex die decima tertia Novembris per secretionem sui Senatus sententiam appellationis tam simplices quam ab abusu interpositas & apud Parisiense Parlamentum pendentes ad se evocavit, moxque altera sententia die decima octava Martii anno Christi millesimo septingentesimo quadragesimo interim occupata præfati Capituli bona a sequestro liberari restitui præcepit, & Prætori sub præfatis pro merito culpæ infligendis inhibitione deinceps ejusmodi edicta condempnari præsumeret. Quomodo autem idem Religiosissimus Rex hac in causa die sexta Septembris mentem suam declaravit, jam supra retulimus.

§. VI.

*Levis contentio inter Papæ Nuntium
& Coloniensem Magistratum.*

Jam per plures annos dissensio inter Curiam Romanam & Coloniensem

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Magistratum fervebat: res autem ita contigit. Anno hnjus sæculi trigesimo primo Fabritius Serbellonius, Oddio Venetias revocato, a Clemente XII. Nuntius Apostolicus Coloniam venerat, atque Clementi Augusto Coloniensi Archiepiscopo S. R. I. Electori demandatæ legationis literas testes, quas vulgo *Credenciales* vocant, tradiderat: erat pariter instructus ejusmodi quoque literis, quas ad inclytum Coloniensis urbis Magistratum Papa direxerat: quo minus tamen illas huic exhiberet, a quibusdam serio monebatur; horum igitur rationibus cedens, retentis hisce literis suum ad urbem adventum duntaxat Magistratui per quemdam Præsulem nuntiari, eumque de commissa sibi legatione Apostolica certiolem reddi curavit. Hucusque Magistratus hunc honorifici officii neglectum dissimulandum censuit, ac vicissim eidem tanquam Pontificis Nuntio omnem venerationem Legatis debitam, consuetosque honores detulit, simul tamen *credenciales* pro more exhiberi, singulari humanitatis studio rogavit. Id sibi haud integrum esse, reposuit Nuntius, eo quod moris esset, ut Legatus ac Nuntius Apostolicus solis Archiepiscopis Moguntino, Trevirensi & Coloniensi, necnon Palatino Electori ejusmodi Breve Apostolicum seu literas

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

ras testes exhiberet, aliunde etiam hæc
Alexandri VII. P. temporibus usque ad
Clementem XII. a Magistratu Colonien-
nunquam fuissent exactæ. His vetu-
tum consulatus fasces moderante cele-
berrimo Domino de Heresdorf opposuit
Magistratus, urbem suam esse liberam
Imperii Civitatem & Magistratum ut
pote Imperii statum suprema gaudens
jurisdictione &c. Attamen his insuper
habitis Romana Curia petitas literas
expedire recusabat, vicissim quoque
Magistratus haud ultra Serbellonio con-
suetos honores exhibuit, nec illum pro
Pontificis Nuntio agnovit, minus vero
illum a tributi onere exemptum esse vo-
luit. Tenuit hæc dissensio usque ad
annum hujus sæculi trigesimum nonum,
quo Ignatius Crivellius, Serbellonio ad
Polonicam Legationem destinato Nuntius
Colonienfis & die trigesimo Septembris
Cæsariensis Archiepiscopus nominabatur.
Hic Coloniam delatus cum adhuc Magis-
tratum suo postulare insistere cerneret,
& petitis literis munus non esset,
tempori cedendum ratus, ad Braunwillanam
Benedictinorum Abbatiam uno lapide
Colonia distans secessit, ubi a duobus
Archiepiscopi Colonienfis atque Electoris
Cubicularii eo decretis, nec non a toto
Clero, Universitate, ac primæ Colonienfis
Nobilitate

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

tatis Viris officiosa salutatione honorabatur. Hæserat ibidem novem omnino mensibus usque ad annum reparatæ salutis millesimum septingentesimum quadragelimum primum, quo tandem res mutuo consensu ad transactionem spectare videbatur, proposito hoc temperamento, ut Magistratus ad Benedictum XIV. Neo-electum Pontificem gratulatorias daret literas, & vicissim Pontifex in suo responso de legatione Coloniensi Crivellio demandata mentionem inspergeret, simulque polliceretur, imposterum Nuntios Pontificios petitas literas amplissimo Magistratui exhibituros. Lætabatur Pontifex pacis amantissimus de oblato conciliationis modo, unde confestim literas paterno affectu plenas ad Magistratum dedit, in iisque Crivellii tanquam Nuntii sui mentionem fecit. His ita dispositis Magistratus Crivellium tanquam Nuntium Apostolicum debitis honoribus prosequabatur, qui demum ex Abbacia ad Urbem in Palatio sibi destinato sedem collocavit. Verum haud diuturna erat hæc animorum consensio; fervente enim pristino dissidio Apostolicum indultum, quo Universitati præbendas in Mensibus Martio, Julio & Novembri vacantes conferre concessum est, expiraverat; petebatur ejus innovatio, quæ tamen a Roma

Sæc. XVIII
A. C. 1740.

mana Curia omnino denegata est. Inde novæ litis materies, quæ tantis incrementis exarserat, ut Nuntius suam Curiam Colonia Aquisgranum se delatorum comminaretur. Aliquamdiu scriptis ultro citroque disceptatum, causam demum non modo Romam ad Pontificis, sed & ad Cæsaris Tribunal Viennam delata, quin tamen adhuc discordia in tranquillum inclinare videretur. Fluxerat annus hujus sæculi quadragesimus quartus, quo Crivellius Nuntius ad Pontificiam Bruxellensem Legationem promotus, Mense Martio Colonia discesserat, in ejus locum subrogatus Hieronymo Marchione Spinola Laodicensi Archiepiscopo, qui pariter anno sequenti Coloniam delatus, literas credentiales Magistratui exhibere tergiversabatur: unde recrudescente dissidio Magistratus Nuntio consuetas honorum testimoniationes deferre denuo recusabat. Tandem vero Franciscus I. Imperator huic liti finem imponere intentus, per Comitem de Seydewitz Imperialis Austro-Cæsarei Consilii Præsidentem Coloniaensi Magistratui Cæsareum rescriptum tradi jussit, in quo significatum, gratum acceptumque fore sacræ suæ Majestati, si inter Papæ Nuntium & Magistratum circa illius receptionem & prerogativas ipsius dignitati congruas ex-

orta & per plures annos continuata diffidia ex æquo componerentur. Ad hæc Colonienſis Magiſtratus ſeſe haud difficilem reddidit, moxque habita inter ſe conſultatione in has reconciliationis leges pronus abiit, I. Ut Hieronymus Spinola Papæ Nuntius adventum ſuum Magiſtratoi debito ritu nuntiaret, II. hoc factò Magiſtratus eundem tanquam Legatum Apoſtolicum veneraretur, & ut tali conſuetos honores deferret, eumque ſolitis privilegiis ea lege augetur, ut III. Nuntius intra ſemeltre Pontificium Breve *Notificatorium & requiſitorium* ad inclytum Magiſtratum transmitti procuraret, ac reiſa eidem exhiberet. His pactis utrinque integra fide adimpletis priſtina concordia inter Magiſtratum & ſubſequentes Papæ Nuntios uſque ad hanc diem immote conſervata eſt.

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

§. VII.

*Seditioſi motus Toggenburgenſium
Calviniſtarum contra legitimum
ſuum Dominum.*

Postquam Joſephus Princeps & Abbas S. Galli fatiſ functus erat, & in ejus locum P. Cæleſtinus Gugger de Staudach antea Imperialiſ hujus Eccleſiæ Superior electus fuerat, hic paulo poſt Cantones ſibi obnoxios invitabat, ut die de-